

מתורתו של צדיק אביך יעקב

משנתו של מרן רבי יעקב אביחצירא זי"ע | על דרך הפשט לקט דרושים ומאמרים, בביאור פשט מצוות התורה וענייני עבודת הש"ת שגלקטו מכל ספריו הק'

פרשת ואתחנן תשפ"ג

יזהר באותיות הדבקות בקריאת שמע
בראשית ראשי תבות תקון ברית יעשה ששים אדוקים רחוקים. בא לרמוז דצריך לזקק הרבה בקריאת שמע ולהפריד התבות הדומות זו לזו (ברכות טו, א) כגון 'בְּכָל לְבָבְךָ' (דברים ו, ה) 'עַל לְבָבְךָ' (שם פסוק ו) 'עֲשֵׂב בְּשֶׁדֶךָ' (שם יא טז) ועל זה אמרו ששים דבקים יפריד:

(נגיני המלך, תיקון הברית אות לט)

בק"ש שעל המיטה הורג המזיקים

מלאךך ודמךך לא תאחר, בכור בניך תתן לי (שמות כב כח). אפשר לרמוז מה שאמרו בזהר הקדוש (ח"ג ריא): ומה שכתב רבנו זכרנו לברכה לחיי העולם הבא (שער הכוונות דרושי הלילה דרוש ז) דעל ידי קריאת שמע אלפים קודא על משנתו והודוי שהיא מתעדה, הורג כמה אלפים ורבבות של המזיקים, והמזיקין אלו שהורג הם שנגראו מטפות זרע שיצאו ממנו רחמנא לצלן, לפי שהטפות של הזרע נגראים להם גופות מן החיצונים, ועל ידי קריאת שמע על המטה והודוי שיעשה האדם כראוי הוא הורג אותם הגופות שנגעשו מהחיצונים וחוזרים אותם הטפות לקדשה, לכן יזהר האדם בקריאת שמע עם הודוי על המטה מאחר שסגלתה רבה מאד, ומה יקר מאד אם היה הודוי על ידי בכיה:

הטיפות הנקראים 'בכורים' חוזרים אל הקדושה

והנה כל טפות זרע לבטלה הנעשים להן גופות מחיצונים כלם נקראים 'בכורים', לפי שכל אחד נעשית בכור לאותו חיצון שנתנהו על ידה, וזה שאמר **מלאךך ודמךך לא תאחר, מלאךך** עם הפולל גימטריא 'שמע ודוי במטה, דהינו לא תאחר מלקרות קריאת שמע ולעשות ודוי עם דמעות על המטה. וקראם **מלאךך** משני טעמים, אחד, מחמת הטפות שהיה האדם מלא מהם, והיו בתוך גוף קדוש צלם אלקים והלכו לסטרא אחרא גוף טמא, ועוד, **מלאךך** לשון קרבן, שעל ידי קריאת שמע מעלים על האדם כאלו הקריב קרבן על זה ותחזור לו אבדתו, לכן לא תאחר מלומר קריאת שמע שפא תחטף שנה, ועל ידי זה בכור בניך תתן לי, דהינו אותם הטפות שלקחו החיצונים ונקראו להם 'בכורות', עכשיו תתן לי, שיהרגו אותם הגופות, והטפות הקדושות יחזרו לי לקדשה:

(מחשוף הלבן פרשת משפטים)

עליך, שהוא עד חסם המעיד על החסם, וזהו להיות עד חסם, דהינו להיותו ולעשותו להיות עד עליך, דזהו עד חסם, המעיד על החסם:

ק"ש בלא תפולין ומצוות הוא פיתוי שפתיים

ואפשר לרמוז כון שלמה המלך עליו השלום שאמר (משלי כד כח) 'אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתך', 'עד' האמור כאן הוא עד החתום בפרשת 'שמע', ובא להזהיר שלמה המלך עליו השלום את האדם, שישים עד שבפסוק 'שמע' בין עיניו, וישמר עצמו מלקרות שמע בלא תפולין. ועוד ישמר עצמו מלהיות רשע לפני המקום, והתירה קריאת שמע עליו ללעג וקלס, שהרי עד החתום בה הכונה היא כמו שכתבנו, שהקדוש ברוך הוא מעיד עליו שמקבל עליו על מלכותו ועל מצותיו, וכשיהיה רשע חס וחלילה חזרה העדות לאל אחר שהוא סמאל, שמעיד עליו שהוא רשע, אם כן נמצא קריאת שמע שקודא אינו רק פתוי שפתיים, וזה שאמר 'אל תהי עד חנם ברעך', 'עד' הוא עד החתום ב'שמע', דערך הוא הקדוש ברוך הוא, דהינו אם אתה קודא שמע ואתה עומד ברשעה, היאך מתקנים עד החתום בה, כיון שאין אתה מקבל על מלכותו, בטלה העדות לגבי דידך, ועד החתום ב'שמע' לגבי דידך הוי עד חנם, דלחנם הקבע בה, דחזרה העדות לאל אחר, אם כן קריאת שמע שאתה קודא אין זה רק פתוי שפתיים, וזהו והפתית בשפתך, לכן השמר לה:

(מחשוף הלבן פרשת משפטים)

חובת הזהירות בק"ש שעל המיטה

בראשית ברא אלקים וגו' (בראשית א, א) בראשית ראשי תבות ב' פעמים רפואת אות יקרא שמע תבה בתבה בטרים שכיבה אף יתעדה רשעו פתעונו. בא לרמוז דמתקון שמירת הברית בלילה הוא שיקרא קריאת שמע על המטה, כמו שפסד רבנו האר"י זלה"ה, ויתעדה. ובאמת צריך לקרות קריאת שמע בנחת ולא במהירות כדי שלא יבלע מלה בחברתה, לפי שקריאת שמע יש בה רמ"ח תבות והם כנגד רמ"ח אבריו של אדם (מדרש תנחומא קדושים ו), והתבה שידלג נפגם אבר כנגדן בגוף ובגשמה. ויתעדה הודוי גם כן בנחת, ומה שחטא באותו יום יתחרט ויתעדה עליו ויגמר בדעתו שלא לשוב אליו עוד. ובא הרמז על נכון דרפואת הברית יקרא שמע ויתעדה כראוי:

(נגיני המלך, תיקון הברית אות לח)

קריאת שמע בלא תפולין וכוונה - כמעיד עדות שקר

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חסם (שמות כג א). אפשר לרמוז על פי מה שאמרו בגמרא (ברכות ד, ד) דהקורא קריאת שמע בלא תפולין כאלו מעיד עדות שקר, דבקריאת שמע כתוב (דברים ו ה) 'וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיָה לְטֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ, וְכִשְׁקֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּלֹא תִפְלִין הָרִי מַעֲיֵד עֲדוֹת שְׁקֵר. עוֹד, תִּבַּת 'שְׁמַע' וְתִבַּת 'אֶחָד' (שם פסוק ד) חתום בהם 'עד' בסוף, ומשום הכי עיין ד'שמע' גדולה ודל"ת ד'אחד' גדולה, פלומר דהקדוש ברוך הוא עושה עד על האדם שמקבל אלהותו ואהדותו באמונה, ומקבל על מלכותו ועל מצותיו. ואם האדם מקים מצותיו יתברך ומקבל על מלכותו באמת, הרי קריאתו שקודא קריאת שמע אמת, והקדוש ברוך הוא נעשה עליו עד שקבל אלהותו באמת, וזה האדם מוסיף כח בקדשה. ואם הוא פושע ואינו מקים המצות וקודא את שמע, הרי הוא מתייש כח הקדשה ומוסיף כח בסטרא אחרא רחמנא לצלן ומגביד אל אחר, ומשום הכי ר"ש ד'אחר' (להלן לה ד) גדולה גדלת של 'אחד', דזה לעמת זה עשה האלקים:

ק"ש בלא תפולין הוא 'שמע' של שוא

לכן צריך האדם לישמר עצמו שלא לתן כח לאל אחר, דכמו שאם היה אדם שלם עם השם ומקבל מלכותו באמונה הוא נותן כח בקדשה והקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו נעשה עליו עד, כך בהפך חס וחלילה, כשהוא רשע ואומר בפה קרב קריאת שמע, הרי הוא נותן כח בסטרא אחרא, ואל אחר נעשה עליו עד לרעתו ולחובתו. וזה שאמר **לא תשא שמע שוא**, דהינו לא תקרא קריאת שמע בלא תפולין, שהרי אתה מעיד עדות שקר, וזה נקרא 'שמע' של שוא:

הקודא ק"ש בלא תפולין מעיד עליו חס"מ חובה

ועוד, דע לך והבט והבן באותיות 'עד' החתומים בפסוק 'שמע', שהכונה היא כשתקבל עליך על מלכות שמים ותקים מצותיו, אז הקדוש ברוך הוא מעיד עליך ושכרך צפון עמו, ואם חס וחלילה בפה קרב אתה קודא קריאת שמע, הרי נתת כח לאל אחר, והוא נעשה עליך עד לרעתך ולחובתך. וזה שאמר **אל תשת ידך עם רשע, רשע** זה הוא סמאל שהוא אל אחר, דהינו אל תהיה רשע כמוו שיהיה חלקך מחלקו, דבזה אתה משימו להיות עד

חידה שבועית:

מה מרמז רבינו בפסוק במשלי (כד כח) 'אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתך'? (נא לכתוב תשובה קצרה ומתמצנת).

פתרונות יש לשלוח עד יום שלישי הקרוב, כמו כן נא לציין כתובת מודיקת וטלפון

למייל: p0774702681@gmail.com או לפקס 0774702681, יש לציין בראש הדף 'עבוד אביר יעקב'

שם הזוכה בסידור לשחדיית מתיבתא בהוצאת עוז והדר:

פרשת צו:

ה' מנחם מנדל הולצמן מבית שמש.

התשובה צריכה להיות מתוך ספרי מרן ה'אביר יעקב' זי"ע (או מתוך עלון זה) בין שולחי התשובות תיערך הגרלה על סידור לשחדיית מתיבתא בהוצאת "עוז והדר".

